

Czytania: Ap 7, 2-4. 9-14; Ps 24,1-6; 1 J 3, 1-3; Aklamacja Mt 11,28; Ewangelia Mt 5,1-12a

Pierwsze czytanie, wizja św. Jana ma przypomnieć także i nam pewną rzeczywistość, do której wszyscy zmierzamy. To momentu, kiedy sami staniemy przed Bożym Majestatem i będziemy musieli odpowiedzieć na pytanie „kim jestem?” Czy od razu wejdę do grona tych, którzy wielbią Boga: „Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków. Amen”? Czy będę w czystej białej szacie uroczystej, jak ktoś kto jest przygotowany na to spotkanie, przez dobre życie i dzięki Bożemu przebaczeniu, przez krew Baranka, czyli dzięki Jezusowi, który jako baranek zabity zgładził nasze grzechy? Co będę mógł powiedzieć o moim życiu w świetle Bożych przykazań i o moim związku z Jezusem, który zaczął się w momencie chrztu św.?

W drugim czytaniu w liście św. Jan przypomina nam, że mamy żyć jak dzieci Boże. Przypomina nam on o tej godności i o potrzebie złożenia nadziei w Bogu, o tym, że jak mówił św. Paweł należy żyć według ducha, a nie według ciała. Duch święty i nasza nadzieja złożona w Bogu sprawiają, że my się uświęcamy, rozwijamy duchowo. To jest nasze zadanie upodabniać się do Boga, to znaczy wypełniać to zadanie: „świętymi bądźcie, bo ja jestem święty” (Kpł 11, 45; 1 P 1,16).

Drogę do doskonałości pokazują nam dzisiaj błogosławieństwa. Szczęśliwi to uprzywilejowani, godni szacunku i respektu, błogo sławieni, z powodu godnego przeżywania pewnych okoliczności, w których się znaleźli. Błogosławieni, to ci, którzy są otoczeni Bożą opieką. Błogosławieni to ci, którzy szukają Boga w prostocie serca, którzy umieją wyrażać swój żal za swoje niedoskonałości i umieją współczuć innym. Błogosławieni są ci, którzy nie koncentrują się tylko na własnej wielkości, ale są pokorni i łagodni, którzy całym sobą szukają sprawiedliwości jako rzeczy niezbędnej do życia, błogosławieni miłosierni – czyli ci którzy są wyrozumiali i przebaczący, pomagający tym, którzy popadają w życiowe trudności. Błogosławieni czystego serca, ci którzy mają czyste myśli spojrzenia, czyste i szczere intencje. Błogosławieni to ci, którzy czynią, zaprowadzają pokój tam, gdzie są. Błogosławieni ci, którzy z pokorą i cierpliwością potrafią przyjąć także to, co wobec nich jest niesprawiedliwe, kłamliwe, krzywdzące. Taki sposób na życie, takie postawy są drogą do dobrego, owocnego i szczęśliwego życia, i taka jest droga do królestwa Bożego.

Prośmy Boga o łaskę rozumienia Jego błogosławieństw i abyśmy, wpatrując się w przykłady tak licznych świętych, mogli sami dojść do świętości.

o. Wiesław Jonczyk SJ